

L'IGUALADÍ

Dones catalanes: Feu que amb el vostre vot surti triomfant la candidatura d'Esquerra Republicana de Catalunya. Penseu que el triomf de l'Esquerra, és la més sòlida garantia de les vostres llibertats.

ÈPOCA VIII

PORTANTVEU SETMANAL D'ESQUERRA REPUBLICANA

Núm. XXXI

IGUALADA, 11 DE NOVEMBRE DE 1933

La propera lluita

Falten solament vuit dies per saber el seu resultat. Tal volta seran quinze en algunes circumscripcions per a saber-ho d'una manera definitiva. No ens importa. Cada dia que passa creix el nostre entusiasme i ens aferma encara més en la seguretat d'un esclatant triomf. Els actes que Esquerra republicana de Catalunya dona arreu de la nostra terra palesen clarament la nostra afirmació. Es endebates que els dirigents de les altres colles polítiques, des dels seus portantveus, vomitin tota mena de metralla, pastada en la més baixa de les passions i plena de despits incontinguts. L'Esquerra Republicana és encara, per la voluntat llibèrrima del nostre poble, una fortalesa per resistir, mal que els pesi, mil vegades, l'embranchida de tots els ambiciosos que volen fer-li front pels procediments que siguin. El poble català ja major d'edat vol seguir com sempre, el camí trillat d'una ideologia determinada i fonament sentida, i sabrà aplicar oportunament la punta del seu peu a tot personalisme i a tot ambició que vulgui entrebancar-lo en aquest camí. És massa clar que molts fusells que avui es recalenten tirant contra la nostra fortalesa ideològica, haurien canviat radicalment de punteria de satisfer-los les seves ambicions personalíssimes. Els ideals són avui els que exigeixen sacrificis personals i deixen d'ésser ideals tan bon punt volen posar-se al servei de les persones o de la seva pedanteria. La importància d'aquesta lluita general es fan immensa, de tan grossa transcendència per l'avenir de la nostra terra i de la resta d'Espanya, que feia necessari, no el sacrifici, sinó que més bé imposava l'obligació, a tots els homes d'idealitat esquerrana d'acostar-se al capítol de la nostra força esquerrana més preponderant, per a dir-li sense embuts —A les vostres ordres senyor Macià per aquesta lluita decisiva que s'acosta.

El contrari és donar suport als interessos creats, als privilegiats a les nostres dretes, de quina actuació tots plegats hauríem de sofrir-ne les conseqüències, de quina actuació tots plegats en seríem víctimes propiciàries.

A tot això podria conduir-nos aquesta ambició personal contrària a l'interès col·lectiu.

Dones obreres!: Dones menestrales!

Totes les llibertats.

Tots els avanços socials.

Totes les millores econòmiques.

Són obra dels partits d'Esquerra, contra les dretes que han negat les llibertats; que han dificultat i regatejat avanços socials i millores econòmiques dels treballadors i de la classe mitja.

Voteu la candidatura d'Esquerra

El gangster Joan March

El tema d'aquesta setmana, en totes les penyes polítiques, ha estat la fugida del contrabandista Joan March del reformatori d'Alcalà de Henares.

Es veu que estava cansat d'esperar que els seus amics lerrouxistes el deixessin en llibertat, tal com li havien promès, pel dia que pugessin al poder. Varen obtenir el poder i el bandoler mallorquí continuà tancat, perquè per damunt del govern hi havien els homes d'esquerra que vetllaven el compliment de la justícia.

Es veu que tenia por d'agafar el reumatisme, i ha decidit sortir a prendre el sol, amb tota tranquil·litat, junt amb un oficial de presons.

Passades vint hores de la seva fugida, el ministre de la Governació, anunciava amb bombo i platets que prendria mesures enèrgiques. I hem vist amb vertadera vergonya que representa aquesta farsa tartarinesca de la suposada fugida d'En March.

Totes les mesures anunciades tan pomposament, han consistit solament en tancar les fronteres quan ja no hi havia res a fer. Però en canvi, no sabem que el Govern hagi pres cap acord d'incautar-se dels seus negocis i propietats.

Es veu que només hi ha justícia pels pobres, que roben un pa, per necessitat.

No cal ara, que el senglar Botella Asensi ministre de Justícia, més radical que els mateixos radicals, que s'encaparrí amb aquella cèlebre amnistia pels presos polítics i... i socials?

En Lerroux ja pot morir tranquil que els seus correligionaris han complert a bastament, el programa polític i parlamentari del *partido radical lerrouxista*.

Tot plegat ha estat una comèdia grotesca, que ens ha desprestigiats, davant dels ulls del món democràtic. S'ha donat la sensació llastimosa d'un país d'opereta barata, igual com ens pinten certs turistes, que viatgen solament per badoquejar. Un país que deixa transitar amb tota llibertat, els bandolers, com si fossin grans personatges.

Ací es deixen passejar impunament tots els pistolers, atracadors, chantagistes, estafadors, traficants en gran

escala de carn humana, i contrabandistes de guants blancs. Per aquests no hi ha justícia, encara que els atrapin amb un fet. En canvi es persegueixen, com en èpoques passades, els obrers que exterioritzen les seves ideologies que no siguin grates als magnats de la indústria i la banca.

Recordem-nos de les paraules pronunciades pel nostre Jaume Carner ex-ministre d'Hisenda en ple parlament espanyol.

—O la República acaba amb aquest home; o ell acabarà amb la República.

Un subjecte tan perillós, com aquest gangster, gaudia de tota classe de privilegis que no es permeten en el reglament del cos de presons, cosa que sabia a bastament el govern o al menys tenia d'estar-ne assabentat, ja que tota la responsabilitat moral, de moment a ulls del poble, ha recaigut damunt de les espatlles de totes les persones que formen aquesta mena de govern de liquidació.

Tal com ha marxat aquest farsant contrabandista, falta esperar el dia que li tocarà el torn per fugir el traïdor Sanjurjo i altres *senyoritos* encartats en diferents processos contrarevolucionaris.

Davant d'aquest èxit, ja corren rumors, que han demanat per tornar la majoria de generals que fugiren covardament, el dia de la proclamació de la República, per por de la justícia del poble.

Haurem de retornar de nou a aixecar la bandera de pena de mort al lladre i els traïdors si volem ésser dignes de la revolució, que en mal dia estrangularen una part d'homes que no es sentiren netament republicans.

El pròxim dia 19 tots els homes i principalment les dones, s'han d'aixecar resoltament per abatre el monstre de la reacció, per seguir de nou el ritme de la revolució social, si és que no desitgem tornar en aquells temps de l'odiosa monarquia.

Hem de complir tots com a bons republicans i esquerristes els deures de civisme, per la República i per l'Autonomia de Catalunya.

LLUÍS DESPÍ

Una Catalunya viva només poden crear-la les Esquerreres amb les seves lleis de llibertat i de dignitat. Una Catalunya viva no pot sortir dels fanàtics ni dels plutòcrates, dels jesuïtes ni dels capitans d'indústria, dels carlins ni dels monàrquics disfressats.